

U julu 2014. godine, usvojene su izmene i dopune Zakona o radu, koje idu u prilog osnaživanja žena na radnom mestu i uspostavljanja ravnoteže između porodičnih i profesionalnih obaveza zaposlenih majki. Izmene zakona, odnosno odredbi koje idu u prilog zaštiti materinstva, jesu one kojima se ostvaruje posebna zaštita žena sa aspekta bezbednosti i zdravlja na radu. Odredbama o zaštiti materinstva zaštita je proširena i na zaposlenu koja doji dete (čl. 89). Novina je i obaveza poslodavca da u slučaju kada nije u mogućnosti da, zaposlenoj za vreme trudnoće kao i zaposlenoj koja doji dete, obezbedi propisanu zaštitu, obezbedi obavljanje drugih odgovarajućih poslova, a ako takvih poslova nema, mora joj obezbedi plaćeno odsustvo (čl. 89, st. 2). Zaštita zaposlene za vreme trudnoće dodatno je ojačana pravom na plaćenom odsustvo sa rada ili u toku dana radi obavljanja zdravstvenih pregleda u vezi sa trudnoćom. Potrebno je da te preglede odredi izabrani lekar zaposlene i da taj dokaz zaposlena blagovremeno dostavi poslodavcu kako bi on mogao da pravovremeno organizuje posao u toku njenog odsustva. Pomenute izmene zakonu su zapravo posledica usklađivanja sa Konvencijom MOR br. 183 i Preporukom Međunarodne organizacije rada 191 o zaštiti materinstva.

Vlada Republike Srbije je februara 2009. godine usvojila Nacionalnu strategiju za poboljšanje položaja žena i unapređivanje rodne ravnopravnosti za period 2010–2015. godine koja predstavlja prvi strateški dokument Republike Srbije u oblasti rodne ravnopravnosti. Nacionalnom strategijom za poboljšanje položaja žena utvrđuje se celovita politika države u cilju eliminisanja svih oblika diskriminacije žena, a prioriteti su ekonomija, obrazovanje, zdravlje, suzbijanje nasilja nad ženama, kao i pitanje rodnih stereotipa u medijima. Pored Nacionalne strategije za poboljšanje položaja žena, postoji još nekoliko važnih strateških dokumenata koji se odnose na unapređenje položaja žena, kao što je novousvojena Strategija prevencije i zaštite protiv diskriminacije, Nacionalna strategija za primenu Rezolucije Saveta bezbednosti UN 1325 „Žene, mir i bezbednost“ (2010–2015) i Nacionalne strategija za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama u porodici i partnerskim odnosima (2010–2015).

Narodna skupština Republike Srbije je u oktobru 2013. godine ratifikovala Istanbulsku konvenciju Saveta Evrope o borbi protiv nasilja nad ženama. Istanbulska konvencija je prvi i jedini pravno obavezujući instrument u oblasti nasilja nad ženama u Evropi. Prilikom ratifikacije Konvencije, Srbija je zadržala pravo da ne primenjuje odredbe koje se tiču naknade štete žrtvama, pitanja teritorijalne nadležnosti u situaciji kada počinitelj ima stalno boravište na teritoriji Srbije, i nadležnosti u slučajevima seksualnog nasilja, i to dok ne izvrši usaglašavanje unutrašnjeg krivičnog zakonodavstva sa ovim odredbama Konvencije. U tom smislu potrebne su izmene Krivičnog zakonika Srbije, uvođenje novih i redefinisavanje postojećih krivičnih dela, ali i uspostavljanje efikasnijeg mehanizma pomoći za žrtve svih oblika nasilja obuhvaćenim Konvencijom.

Vlada Republike Srbije je u januaru 2014. godine usvojila Poseban protokol za pravosuđe u slučajevima nasilja nad ženama u porodici i partnerskim odnosima, čime je upotpunjen skup posebnih protokola koje su različita ministarstva donela u cilju saradnje u borbi protiv nasilja nad ženama u Srbiji. Protokol je donet u cilju prepoznavanja, sprečavanja, pružanja pravne i druge stručne pomoći ženama žrtvama nasilja u porodici i partnerskim